

komme til at genere, skal jeg være villig til ogsaa i saa Henseende at bidrage til, at Forslaget faar en anden Affattelse. Men jeg tror, som sagt, at man med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal hvidtes en Gang hvert Aar, eller om der skal være Værelser, som ere opvarmede o. s. v., til en vis Grad i et hvert enkelt Tilfælde maa lade det være afhængigt af Fabriktilsynets Skøn, eventuelt efter indhentet Erklæring fra Arbejdsraadet.

Dernæst gjorde det samme ærede Medlem opmærksom paa Bestemmelsen i § 38, hvorefter Arbejdere i en Virksomhed kunne nedsætte et Udvalg, som Fabriktilsynet faar en vis Forpligtelse til at tage Hensyn til, naar Talen er om Paa-visning af Mangler ved Sikringsforanstaltninger eller i det hele taget de Forhold, hvorunder Arbejderne ere beskæftigede. Jeg erkender, at der maaske som Følge deraf kan opstaa Vanskeligheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Det er et af de Spørgsmaal, jeg personlig har beskæftiget mig en hel Del med og dannet mig en Mening om, og jeg har efterhaanden faaet den Opfattelse, at det sikkert er heldigt at have Bestemmelsen, thi ganske vist har hver enkelt Arbejder en Ret til overfor Fabriktilsynet at paapege de forskellige Mangler, som de mene ere til Stede, men den, som benytter denne sin Ret til at paapege saadanne Mangler, kan let i nogen Maade faa Udseende af at være Angiver, og hvis det opfattes saaledes, vil det heller ikke være heldigt til Bevarelsen af et godt Forhold. Den Ordning, at der er et lovhjemlet, af Loven anerkendt Udvalg, som har Ret til at paapege saadanne Mangler og gøre vedkommende tilsynsførende opmærksom paa, at der er den og den Ting, man finder Grund til at gøre paa en anden Maade, er maaske alligevel, naar det kommer til Stykket, heldigere baade for Arbejderne og Arbejdsgiveren, end om man overlod det til den enkelte, idet maaske da den ene kunde sige til den anden: Det kan du meddele, og han kunde sige: Hvorfor skal jeg absolut være den, der gør Anmeldelse, og det kunde ende med, at Forhold, som fortjente at blive oplyste, ikke bleve det. De Vanskeligheder kommer man bort fra, naar man har Bestemmelsen i § 38, og det har for mig været afgørende. Den er som bekendt foreslaaet af Arbejdsraadet, og det er mig ogsaa bekendt, at Fabrikdirektøren paa ingen Maade er betænkelig ved Bestemmelsen, men tværtimod sætter Pris paa den.

Dernæst mente det samme ærede Medlem, at der maaske kunde være Grund til at sætte ind i Loven en Bestemmelse om, at Arbejderne ere pligtige at benytte de Beskyttelsesmidler, som vedkommende Fabrikherre eller Arbejdsgiver har maattet anbringe. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) fandt, at der i § 44, 2det Stykke, i saa Henseende vare de fornødne Bestemmelser, idet der der er en Straffebestemmelse i Form af en Bøde for den Arbejder, der ved sit Forhold overfor de i Medfør af nærværende Lov trufne Sundheds- eller Sikkerhedsforanstaltninger hindrer disse i at virke efter deres Bestemmelse, en Bøde, der endog kan stige til 100 Kr. Det er ikke det Forhold, der er taget Sigte paa, som det ærede 2det Medlem for 7de Valgkreds nævned. Det er maaske tvivlsomt, om man kan faa saadanne Bestemmelser ind i Loven, at de faa nogen større Betydning, men jeg erkender, at man med nogen Ret kan stille Krav til Arbejderne, lige saavel som man gør det til Arbejdsgiverne, naar Talen er om Sikkerhedsforanstaltninger.

Endelig skal jeg til det ærede 4de Medlem for 1ste Valgkreds (C. C. Andersen) sige, at jeg forstaaer det ærede Medlems Ønske om, at der skulde være endnu større Fremskridt i Loven og navnlig, at alle de Lønarbejdere i de Virksomheder, som der i det hele er Tale om at inddrage under Tilsynet, uden Hensyn til Arbejdet, de specielle Virksomheder, her er Tale om, skulde inddrages under Tilsynet. Det vil imidlertid blive et helt andet Grundlag for Lovgivningen end det, der har været det til Grund liggende for de tidligere Love, og ogsaa er det for dette Lovforslag, at det, der betinger det offentlige Tilsyn, er de farlige Virksomheder, de Virksomheder, der af Hensyn til Maskinerne eller selve Virksomhedens Art ere farlige, og det er ikke Hensynet til, om de paagældende Arbejdere i al Almindelighed beskæftige sig i en større eller mindre Tid af Døgnet med Arbejdet.

Det ærede Medlem, der i øvrigt billigede Bestemmelsen i § 26, som gaar ud paa, at „for saa vidt Arbejdet i visse Virksomheder helt eller delvis skønnes at medføre særlig Fare for de beskæftigede Arbejders Sundhed, kan det af Indenrigsministeren efter Arbejdsraadets Indstilling bestemmes, at Arbejdstiden for saadant Arbejdes Vedkommende for de dermed beskæftigede Arbejdere“ — selv om de ere over 18 Aar — „maa indskrænkes til et vist Timetal i hvert Døgn,“ spurgte, om